

POLITISK ORIENTERING AUGUST 2021:

Afghanistan: Hvad nu?: Fred gennem økonomisk udvikling

Download (PDF, Unknown)

Jordens Næste 50 År: panel 2 fra videokonference

På 50-årsdagen for LaRouches forbløffende prognose den 15. august 1971:

Nå, er du så endelig villig til at lære økonomi? den 14. august 2021

Resumé:

Den hurtigt skiftende situation på jorden i Afghanistans peger på den øgede, presserende nødvendighed af at forstå Lyndon LaRouches livsværk, der, med stadig større klarhed, præsenterede sin vision for Jordens næste 50 år, og derudover. Mens COVID-19's deltavariant blotlægger hvor utilstrækkelige

verdens sundhedssystemer er, ser vi en brændende nødvendighed for at udvikle et produktionsniveau i stand til at understøtte yderlige milliarder af mennesker med en leve- og kulturel standard, passende til menneskehedens kreative potentiale.

Det andet panel af LaRouche Legacy Foundations begivenhed: "Nå, så er I endelig villige til at lære økonomi?" tog fat i emnet om LaRouches vision for "Jordens Næste 50 År" i forbindelse med bestræbelserne anført af Helga Zepp-LaRouche for at realiserer disse revolutionære mål.

Ordfører, Megan Dobrodt, kasserer for LaRouche Legacy Foundations bestyrelse, åbnede panelet med en video af LaRouches nære ven og samarbejdspartner, Norbert Brainin, førsteviolin for den legendariske Amadeus-kvartet.

Brainin begyndte en masterclass på Dona Krupa slot i Slovakiet i 1995 ved at introducere ideen om Motivführung, eller "motivisk grundig komposition", en tilgang til klassisk komposition udviklet af Haydn og forfinet af Mozart og Beethoven – grundig komposition i overensstemmelse med et princip. Brainin forklarede til tilhørerne, at han ofte snakkede om Motivführung med professionelle kolleger og studenter, som genkendte idéen, men at den eneste person, som forstod det fuldstændigt, var Lyndon LaRouche. LaRouche sagde ofte, at Brainin havde introduceret begrebet til ham, men at han forstod det som en universel proces, hvormed ikke blot stor musik, men også naturlige og menneskelige kompositioner af alle arter kunne udvikles. Velvidende om dette forklarede Brainin at sande klassiske komponister er "videnskabsmænd".

Dette blev efterfulgt af en optagelse af LaRouche, hvor han tog fat på spørgsmålet om menneskelig kreativitet på Schiller Instituttets europæiske konference, den 3. juli, 2011. Han fastslog, at mennesket er den eneste kendte kreative art, og forklarede at "klassisk, kunstnerisk kultur" kan overføres til "afdelingen for fysisk videnskab" med Riemanns ord. LaRouche forklarede at han bestemte sig for at bygge en bevægelse, da

han indså at ingen andre end ham selv forstod katastrofen, som de finansielle forstyrrelser skabte i 1960'erne. Han begyndte ved at besøge universiteter og diskutere sine idéer. Han beskrev kort sin forståelse af sit fundamentale princip:

"Man ser en demonstration af dette i området indenfor for klassisk, kunstnerisk komposition, hvor sindet eksperimenterer med at opdage principper og udtrykker længslen efter dette eksperimentelle resultat, som opmuntringen til menneskesindets kreativitet. Det er kreativitet. Det, at bevæge sig ud over de almene vaner, eller livets rutine..."

Han afsluttede med en enkel udtalelse: "Det er ikke magi: Det er virkelig menneskeheden."

Den første gæst på panelet var Jacques Cheminade, langvarig samarbejdspartner med LaRouche, præsident for partiet Solidarité et Progrés i Frankrig og en tidligere præsidentkandidat. Han beskrev hvordan han, som fransk diplomat, først havde mødt LaRouche ved en begivenhed i Manhattan, og senere, mens han studerede LaRouches skrifter, blev konfronteret med et indlæg i New York Times, hvor han så et fotografi af franske soldater i 1. verdenskrig med teksten "Endnu engang sortering – Hvem vil leve? Hvem vil dø?" Flere sider senere var der et billede af en etiopisk mor og hendes barn med "sønderreven hud" med teksten: "Hvem vil få mad og hvem vil dø?" Dette fik ham til at beslutte, at på trods af hans udsigter som en ung diplomat, var "disse mine folk, også selv om jeg bliver nødt til at betale en høj pris for at blive en del af dem."

Han beskrev sit samarbejde med LaRouche om at skrive en bog, på fransk og engelsk, med titlen 'Frankrig efter de Gaulle' (La France après de Gaulle), som fremsatte idéen om at få Frankrig tilbage på det republikanske spor for udvikling, som karakteriserede general Lafayettes engagement i Den amerikanske Frihedskrig. Maurice Allais, den eneste franske borger som nogensinde har vundet en nobelpris i økonomi,

forfattede et brev til Cheminade den 27. november, 2009, hvor han skrev, at han "helt og holdent støtter LaRouches anstrengelser for at skabe en bred offentlig debat om radikalt at genskabe kreditsystemet og det internationale valutasystem", og gav Jacques lov at offentliggøre dette. Cheminade sagde, at den tidligere statsminister, Michel Rocard, også delte LaRouches økonomiske syn.

I 1983 ledte LaRouche og hans kone, Helga, en Club of Life-begivenhed i Paris. Klubben blev stiftet af Helga Zepp-LaRouche, som et modspil til den yderliggående Romklubben. Den verdensberømte onkolog, Marie-Madeleine Fourcade, og de Gaulles samarbejdspartner og krigshelt i 2. Verdenskrig, General Jean-Gabriel Revault d'Allonnes, deltog i begivenheden i Paris. Alle disse skrev anmodninger for LaRouches frihed, da han blev en politisk fange i 1989. LaRouches universelle budskab blev demonstreret gennem den støtte han fik af førende medlemmer i det franske kommunistparti, såvel som udenrigsministeren under Præsident Valéry Giscard d'Estaing, Pierre Christian Taittinger.

Efter Cheminade benyttede to repræsentanter fra Argentina, Robert Fritzsche og Eduardo Fernandez, opdagelserne fra den store russiske bio-geokemiker, Vladimir Vernadsky, til at forklare LaRouches begreb om den "relative potentielle befolkningstæthed" i forhold til "energigennemstrømningstæthed" og forbedringer i levestandarden. Menneskets rolle i dette kompleks blev forklaret gennem forholdet til Vernadskys begreb om tre eksistensdomæner: den ikke-levende litosfære, den levende biosfære og det kognitive, erkendelsesmæssige, domæne, kaldet noösfæren. Mennesket er herre over alle tre, og deltager, som LaRouche har forklaret dette, også i det fjerde domæne, et kognitivt domæne som vi erkender i universets design og vækst, selvom vi ikke endnu kender dennes oprindelse på samme måde, som vi ved hvordan menneskeheden kan opdage universets udformning og "love". De brugte Vernadskys beregninger og mere

avanceret viden til at demonstrere, at, med nye energikilder på horisonten, kan Jorden understøtte en menneskelig befolkning på 3 billioner.

Dette blev efterfulgt af hilsner fra Carlos Gallardo, præsidenten for det Kristne demokratiske Parti i Peru.

Harley Schlanger, også en mangeårig leder af LaRouche-bevægelsen, fulgte efter med en ironisk fortælling om den virkelige oprindelse til Richard Nixons katastrofale bekendtgørelse den 15. august 1971. Mere end ti år senere, den 23. januar 1983, var John Connally fra Texas, som havde været finansminister under Præsident Nixon, tilfældigvis tilstede ved en tvangsauktion, da Connallys ejendele blev solgt, og sagde ja til et interview. Schlanger spurgte om beslutningen den 15. august 1971, og Connally erklærede stolt, at det havde været hans beslutning og en kæmpe succes. Da Schlanger udfordrede ham med LaRouches forklaring om at denne beslutning var årsagen til de efterfølgende katastrofer, som, blandt andre ting, var årsagen til Connallys personlige nedtur, blev han nedtrykt og sneg sig til sidst væk.

(<https://www.youtube.com/watch?v=5bicKvoNFYM>; 58 minutter inde)

Daisuke Kotegawa, tidligere højtstående embedsmand i Japans finansministerium og Japans administrerende direktør ved IMF, sendte en hilsen som støttede LaRouches skel mellem investeringer i den reelle økonomi på den ene side, og spekulation på den anden, og opfordrede til genindførelsen af Glass/Steagall-loven.

Fred Huenefeld, en landbrugsøkonom, som har siddet i mange regeringspositioner i Louisiana, og er et langvarigt bestyrelsesmedlem i Schiller Instituttet, gav en levende beskrivelse af sine år med at agitere for LaRouches idéer og jage den amerikanske kongres for at få dem til at vågne op.

Tidligere statssenator fra South Carolina, Theo Mitchell, en

leder i det Demokratiske Parti og et bestyrelsesmedlem i Schiller Instituttet, diskuterede sit arbejde med at blottlægge FBI's uretfærdige retsforfølgelse af LaRouche, samt "Frühmenschen"-kampagnen, som forfulgte sorte folkevalgte, inklusive ham selv.

Den konkluderende del, om LaRouche på universiteterne, gav ungdomsledere fra LaRouche-bevægelsen mulighed for, at diskutere deres engagement i at få LaRouches idéer ud på universiteterne og andre steder. Gretchen Small, en leder af den sydamerikanske gren af LaRouche-bevægelsen og Præsident for LaRouche Legacy Foundations bestyrelse, åbnede denne del med et videoudsnit af den berygtede debat på City University i New York i 1971 mellem LaRouche og den førende keynesianske økonom, Abba Lerner, hvor LaRouche fik Lerner til at indrømme, at Nixons, og hans egen, økonomiske politik var i overensstemmelse med Hitlers rigsbankdirektør og finansminister, Hjalmar Schacht. Sidney Hook, den daværende, førende, akademiske "filosof" og agent for efterretningstjenesten, som havde ansvar for at lukke låg på uønskede diskussioner, fortalte en LaRouche-tilhænger, efter at have været vidne til LaRouches effekt på den besejrede mester, Lerner, at LaRouche aldrig igen ville få lov til at deltage i en sådan debat.

Den første unge taler var fra Filippinerne, Carlos "Itos" Valdes, søn af Carlos "Butch" Valdes, stifter og leder af Philippine LaRouche Society og mange andre organisationer. Itos Valdes gav en oprigtig og bevægende beskrivelse af hvordan hans forståelse af bevægelsen forandrede hans liv, hvilket begyndte i hans barndom med hans families engagement med LaRouche-bevægelsen, og fortsatte med hans organisering af andre med idéer fra Platon, Leibniz, Franklin Roosevelt og LaRouche.

Carolina Dominguez, en ekstraordinær leder af bevægelsen i Mexico og overalt i Sydamerika, talte om kampagnen for at gøre LaRouches livsværk tilgængeligt gennem universitetssystemet,

og præsenterede videoer af unge kolleger fra Mexico og Columbia. Hun beskrev problemet ved at fremhæve en økonomiprofessor, som sagde at en uddannelses formål var at blive en del af de rigeste 50%, frem for det at løfte de fattigste 50% ud af fattigdom.

José Vega fra Bronx (i New York) afsluttede præsentationerne med en video, som han havde lavet, der diskuterede LaRouches politik for de næste 50 år, inklusive idéen om et "Civilt Konstruktionskorps for Rumfart", baseret på FDR's Civilian Conservation Corps, for at rekruttere unge til at deltage i et genoplivet rumfartsprogram.

De forberedte præsentationer blev efterfulgt af en eftertænkning diskussion blandt deltagerne om betydningen af det som de lige havde oplevet, og det som fremover måtte opnås. Et kort indspark fra Jacques Cheminade understregede hemmeligheden til LaRouches succes. Han sagde at han var fornøjet over at se tre generationer af LaRouches ungdomsbevægelser: den tidlige rekrut, Paul Gallagher, rekrutteret fra universitetet i 1960'erne; folk som er i 40'erne og 50'erne, som nu har en ledende rolle i bevægelsen; og dem i begyndelsen af 20'erne, der nu modnes til en højst effektiv politisk kraft.

Se også Panel 1 her: LaRouche Legacy Foundations konference – Verden bør lytte til Lyndon LaRouches kloge ord.

LaRouche Legacy Foundations konference – Verden bør lytte

til Lyndon LaRouches kloge ord.

Se også panel 2 her:

Resumé:

14. august (EIRNS) – Kan den menneskelige race overleve den krise, der nu truer selve menneskeheden? Vil vi som en race betragtet fortsætte nedgangen til global atomkrig, en pandemi uden for kontrol, en hyperinflationær ødelæggelse af midlerne til livets opretholdelse, et kulturelt sammenbrud i en ny mørk tidsalder? Eller kan denne eksistentielle krise tjene til en genopblussen af menneskelig kreativitet hos tilstrækkeligt mange borgere i verden til både at afslutte det vanvid, der bragte os til dette punkt, og iværksætte et nyt paradigme, der forener verdens nationer i at stræbe efter menneskehedens fælles mål – fred gennem udvikling? Svaret ligger ikke blot i hvad folk tænker, men hvordan de tænker. Kan vi inspirere til kreativitet i en befolkning, der er blevet degraderet gennem videnskabeligt bedrageri, narkotika, pornografi, evindelig krigsførelse og økonomisk forfald?

Dette var temaet for konferencen i dag, den første der er sponsoreret af 'LaRouche Legacy Foundation'. Helga Zepp-LaRouche fik selskab af ledere fra hele verden – politiske ledere, økonomer, musikere, forskere og unge – fra Rusland, Kina, Slovakiet, Tyskland, Frankrig, Østrig, Argentina, Filippinerne, Mexico, Trinidad & Tobago, Peru, Colombia og Ukraine, i en dialog om "LaRouches opdagelser" og om "Jordens næste halvtreds år" under temaet: "Nå, er du så endelig villig til at lære om økonomi?" LaRouche Legacy Foundation er i gang med at udgive 'LaRouches Complete Works', hvoraf del 1 nu er tilgængeligt

(se <https://www.larouchelegacyfoundation.org/collected-works>)

Det var for halvtreds år siden, den 15. august 1971, at Lyndon LaRouche blev ganske berømt, men også blev mål for det, som tidligere statsadvokat Ramsey Clark beskrev som "en kompleks og gennemgribende udnyttelse af retshåndhævelse, retsforfølgning, medier og ikke-statslige organisationer, fokuseret på at ødelægge en fjende... Formålet kan kun ses som ødelæggelsen – af mere end en politisk bevægelse, mere end en politisk skikkelse – det er begge dele; men det er en frugtbar idérig maskine, et fælles formål med at tænke og studere og analysere for at løse problemer, uanset indvirkningen på status quo eller på egeninteresser. Det var et overlagt formål at ødelægge dette for enhver pris".

På denne dag i 1971 ophævede præsident Richard Nixon Bretton Woods-systemet, som havde opretholdt udviklingen af verden i tiden efter Anden Verdenskrig, ved at afkoble den amerikanske dollar fra dens forankring til guld, hvilket gjorde den til genstand for spekulation og tillod alle verdens valutaer at flyde, så det britiske system for "frie markeder" og deregulering kunne erstatte det hamiltoniske 'Amerikanske System', der er baseret på ideen om målrettet kredit til at forbedre den generelle velfærd og forøge den produktive arbejdskraft.

EIR's økonomiredaktør, Paul Gallagher, forklarede tusindvis af deltagere i konferencen over hele verden (med samtidig oversættelse til spansk, fransk, tysk og russisk), at Bretton Woods, der blev vedtaget efter Franklin Roosevelts død, ikke var det system, der var tiltænkt af FDR. Roosevelt havde snarere insisteret på, at de tidligere europæiske kolonier efter krigen skulle tildeles fuld uafhængighed, og at det amerikanske systems produktion af de kapitalgoder, der var nødvendige for at industrialisere hele verden, ville drive amerikansk produktion og samtidig endegyldigt afslutte kolonitiden. Men Harry Truman, som LaRouche karakteriserede som en 'lille mand, der tjente Wall Street', hjalp europæerne med at genoprette deres kolonier, mens USA blev indadvendt.

Det efterfølgende fokus på intern forbrugerkultur gennem gæld, frem for eksport af kapitalgoder, ville – som forudsagt af LaRouche, på enestående vis blandt økonomer – forårsage tilbagegang og sammenbruddet af Bretton Woods. Dette var kun den første af LaRouches prognoser, som alle viste sig at blive fuldstændigt forudseende. En video af en tale af LaRouche i 2001, beskrev hans mange prognoser og understregede, at han "stod alene" blandt økonomer, der var indfanget i britisk monetaristisk ideologi, tænkte på penge, ikke den fysiske transformation af naturen eller livsbetingelserne for den menneskelige race.

Helga Zepp-LaRouches hovedtale gav et stærkt indblik i hendes mand Lyndon LaRouches evne til at inspirere mennesker fra alle forskellige samfundslag, fra statsoverhoveder til peruanske fiskere og italienske skomagere, til at forstå en anden måde at tænke på – at man ikke kan adskille politik, videnskab og kultur, og at alle aspekter af livet falder ind under den centrale rolle af kreativitet, som kendetegnende for forskellen mellem menneske og dyr, og som driver videnskaben om fysisk økonomi som den sande videnskab om menneskelig fremgang. Hun bemærkede senere, at alle, der mødte LaRouche, oplevede en opvågning af deres egne fornuftsmæssige åndsevner, gennem kreativiteten i LaRouches sind, der ansporede dem.

Zepp-LaRouche afdækkede sin mands gæld til Platon, Leibniz, Kepler og andre af historiens giganter i forbindelse med hans egne opdagelser. Hun gennemgik de nye metrikker til måling af fremskridt, som han skabte – "relativ potentiel befolkningstæthed" og "energi-gennemstrømningstæthed" – og sammenhængen mellem disse afgørende begreber. Hun behandlede Lyns første beslutning om at bekæmpe Norbert Wiener og John von Neumann statistiske metode til systemanalyse, der opfatter sindet som en computer og fremmer kunstig intelligens som en erstatning for sindet. Dette falske begreb om menneskets natur er i dag vokset til vanvid i "modellerne", der driver klimasvindlen, finansielle spekulationer og det oligarkiske

samfund. Hun sluttede med at opfordre til "at udskifte idéerne om informationsteoriens kvaksalveri med LaRouches idéer på alle universiteter".

Den førende kinesiske økonom, Ding Yifan, der har skrevet om LaRouches ideer i flere bøger, bemærkede, at LaRouche havde fokus på to forbrydelser fra slutningen af Bretton Woods: Misbruget af valutaer gennem flydende valutakurser, hvilket tillod spekulanter at angribe nationale valutaer; og deregulering af det finansielle system, som gjorde det muligt for spekulanterne at tage over. Han noterede sig to begivenheder i kinesisk historie, første gang under Handynastiet for 2000 år siden, og sidenhen i den mongolske æra i 1300-tallet, hvor lignende ignoreren af forskellen mellem penge og realøkonomien førte til dynastiernes sammenbrud. Nutidens QE og anden hyperinflationær pengeudstedelse, sagde han, skaber en kræft i økonomien – en demonstration af LaRouches advarsel om entropi som følge af den manglende udvikling af realøkonomien.

Jozef Miklosko, den tidligere vicepremierminister i Tjekkoslaviet og tidligere slovakisk ambassadør i Italien, beskrev sin ven LaRouche som den mest veluddannede mand, han nogensinde har kendt, og bemærkede at 80 sider af sin bog handlede om LaRouche og hans organisation. Han beskrev sin rejse for at besøge LaRouche i fængslet, hvor dennes optimisme og agapē (menneskekærlighed, *red.*) var uforstyrret. Han gennemgik også uretfærdigheden ved LaRouches fængsling, og den verdensomspændende mobilisering af verdensborgere, der forenede sig for at protestere mod denne uretfærdighed. Han beskrev LaRouche som "Amerikas Sakharov" og opfordrede til en ny revolution af kristen agapē. Han anbefalede, at der blev produceret en "kort bog" på alle sprog om LaRouches ideer, hvilket blev hilst velkommen af Helga Zepp-LaRouche og ordstyrer Dennis Small fra LaRouche Legacy Foundation, alt imens han iagttog, at det virkeligt ville være ganske svært at indfange LaRouches ideer i en "kort" bog.

Dr. Natalia Vitrenko, formand for det Progressive socialistiske Parti i Ukraine og tidligere parlamentariker og præsidentkandidat, holdt et lidenskabeligt oplæg med titlen, "Saving Mankind: Is It a Mission-Possible?," om hendes samarbejde med Lyndon og Helga LaRouche. Hun påpegede, at topmødet mellem Biden og Putin korrekt indikerede den farlige strategiske krise, men advarede om at dette møde ikke tog fat på de grundlæggende årsager til krisens systemiske ødelæggelse af verdens økonomiske og finansielle system. Hun gennemgik verdensøkonomiens frygtelige tilstand og de nødvendige løsninger formuleret af LaRouche. Hun kaldte det vestlige banksystems tilstand en "spekulativ kæmpeblæksprutte" der suger rigdommen ud af verden. Hun gennemgik også ødelæggelsen af Ukraine efter kuppet i 2014, som drev landet fra at være en af de ti bedste økonomier i verden til den nu fattigste i Europa med 10 millioner sultne og et befolkningsfald på over 20% siden 1990. Hun afsluttede: "Bliver vi til en kirkegård med vindmøller i stedet for kors?"

Dr. Kirk Meighoo, tidligere senator i Trinidad & Tobago samt forfatter og en politisk aktivist, beskrev hvordan han blev udviklingsøkonom gennem sin uddannelse (i Toronto, Jamaica og Storbritannien), men først efter at have opdaget LaRouche via internettet indså, at hans dybtgående ideer var blevet censureret på alle universiteterne. Han beskrev, hvordan fremkomsten af Kina, Indien og Rusland som store økonomier burde have ført til en ny verdensorden, og at G20 havde gjort en indsats i den retning, men mislykkedes, alt imens BRICS nu er blevet revet fra hinanden. Pandemien ødelagde økonomier rundt om i verden, sagde han, mens penge bliver trykt i uhyrlige mængder for at redde bankerne og "overføre rigdom fra de fattige til de rige". Løsning af denne krise kan kun opnås ved helt at afslutte det neoliberale system, bemærkede han, og roste LaRouche-organisationen for at lede denne indsats.

Universitetslektor Yekaterina Fyodorovna Shamayeva fra Rusland, talte om "Design og ledelse af bæredygtig udvikling

samt tværfaglig syntese af de grundlæggende ideer indenfor Lyndon LaRouches og Pobisk Kuznetsovs metodelære." Afdøde Pobisk Kuznetsov var en af Ruslands førende forskere og filosofiske tænkere, der blev en nær ven og samarbejdspartner med Lyndon LaRouche efter Sovjetunionens fald. Han foreslog, at en ny måleenhed for fysiske økonomiers fremgang skulle baseres på LaRouches dobbeltbegreb for relativ potentiel befolkningstæthed og energi-gennemstrømningstæthed, og at enheden skulle kaldes "La" efter LaRouche. Shamayeva beskrev den fortsatte indsats i Rusland for at skabe en syntese af ideerne fra Kuznetsov og LaRouche, og understregede at økonomi ikke kan adskilles fra naturlovene. Hun opfordrede til, at flere af LaRouches værker blev oversat til russisk (et stort antal af LaRouches større skrifter er allerede tilgængelige på russisk).

Det første panel sluttede med videopræsentationer og oplæsninger om LaRouche fra flere mennesker, der er døde siden hen, blandt dem: tidligere statsadvokat Ramsey Clark om justitsmordet i forfølgelsen af LaRouche; Dr. Enéas Carneiro, et tidligere medlem af det brasilianske parlament og præsidentkandidat, om hvorfor LaRouche fik æresborgerskab i byen São Paulo; Mexicos tidligere præsident José López Portillo, der i 1998 opfordrede verden til at "lytte til de kloge ord fra Lyndon LaRouche"; og tidligere udenrigsminister i Guyana, Fred Wills, der i 1976 opfordrede FN's generalforsamling til at vedtage LaRouches idé om en ny international økonomisk orden

Fascinerende dialog under spørgerunden drejede sig om tre spørgsmål fra publikum: 1) Hvad er forskellen mellem "prognoser" og "forudsigelser?" 2) Truer nye teknologier og robotter med at forårsage arbejdsløshed? 3) Hvad er forskellen mellem marxisme, neoliberalisme og kristen socialisme?

Hele konferencen kan ses på <https://www.larouchelegacyfoundation.org/news/august-15>

Videokonference: På 50-årsdagen for LaRouches forbløffende prognose den 15. august 1971:

Nå, er du så endelig villig til at lære økonomi? Lørdag den 14. august eller bagefter

Se også panel 2 videoen her:

Se intro videoen her:

Program

Panel 1: "On LaRouche's Discovery" 15:00 danskt tid

Moderator: Dennis Small (U.S.), LaRouche Legacy Foundation

Helga Zepp-LaRouche (Germany), Board of Directors, LaRouche Legacy Foundation

Ding Yifan (China): Deputy Director of the Research Institute of World Development, China Development Research Center (DRC)
"The Importance of Physical Economics in Today's World"

Jozef Mikloško (Slovak Republic), Former Vice Prime Minister of the first Czechoslovakian government after the fall of

Communism

Dr. Natalia Vitrenko (Ukraine), Doctor of Economic Sciences, Chairman of the Progressive Socialist Party of Ukraine, People's Deputy of Ukraine (MP) 1995-2002: "Saving Mankind Is a 'Mission-Possible'"

Yekaterina Fyodorovna Shamayeva (Russia): "Design and Management of Sustainable Development and an Interdisciplinary Synthesis of the Fundamental Ideas of the Schools of Lyndon LaRouche and Pobisk Kuznetsov"

Paul Gallagher (U.S.), *EIR* Editorial Board: "LaRouche's Early Forecasts"

LaRouche on the World Stage: Through the Words of Ramsey Clark (U.S., former Attorney General); Dr. Enéas Carneiro (Brazil, former member of parliament and presidential candidate); José López Portillo (Mexico, former President)

Discussion Period

Panel 2: "Earth's Next Fifty Years" 19:30 dansk tid

Moderator: Megan Dobrodt (U.S.), Board of Directors, LaRouche Legacy Foundation

Jacques Cheminade (France), Founder and President of the Solidarité et Progrès Political Party in France, former Presidential Candidate: "Lyndon LaRouche's Method of Physical Economy in Coincidence with France's Republican Humanism"

Dr. Kirk Meighoo (Trinidad and Tobago), political analyst, media commentator, author, and former independent Senator in Trinidad and Tobago

Roberto Fritzsche and Eduardo Fernández (Argentina): "Notes on Potential Relative Population Density in Lyndon LaRouche's Economics"

Harley Schlanger (U.S.) Schiller Institute: "Nixon's August 1971 Announcement: An Eyewitness Account"

Fred Huenefeld, Jr. (U.S.), Schiller Institute Board member; former President of the Louisiana Association of Soil Districts; former President of NORM (National Association of Raw Materials); former Treasurer of the Louisiana State Democratic Party

Theo Mitchell (U.S.), Former State Senator, South Carolina

LaRouche in the Universities: Gretchen Small (U.S.), LaRouche Legacy Foundation: "LaRouche in the Libraries"; Carlos "Itos" Valdes (The Philippines), The Philippine LaRouche Society; Carolina Dominguez (México) LaRouche Youth Movement; José Vega (U.S.), LaRouche Youth Movement

Discussion Period

To uddrag fra Helga Zepp-LaRouches Schiller Institut-webcast den 11. august om LaRouche-videokonferencen:

(ikke korrekturlæst) HARLEY SCHLANGER: Goddag, jeg er Harley Schlanger. Velkommen til vores ugentlige dialog med Helga Zepp-LaRouche, stifteren og formanden for Schiller Instituttet.

Vi befinder os blot nogle få dage fra en stor konference, arrangeret af LaRouche Legacy Foundation, der, på 50-årsdagen, vil se på konsekvenserne af begivenhederne omkring den 15. august, 1971, der etablerede Lyndon LaRouche som førende økonom – både hvad hans forudsigelse af dette angår, såvel som hans advarsler bagefter. Helga, dette burde blive en særdeles vigtig begivenhed, og jeg håber, at mange af vores seere ikke blot vil se det, men opmuntre andre til at deltage.

HELGA ZEPP-LAROUICHE: Ja. Jeg tror at denne begivenhed vil understrege det faktum, at Lyndon LaRouche er, i det mindste i

den transatlantiske sektor, uden tvivl den førende økonom, som forudså følgevirkningerne af Nixons afskaffelse af Bretton Woods-systemet, ved at erstatte faste valutakurser med flydende valutakurser. Dette påbegyndte retningen mod alle de onder, som vi ser i dag – en pandemi, en disintegration af finanssystemet, et alment kollaps af den kulturelle side af samfundet. Det er muligvis en overraskelse for mange mennesker, at se disse situationer som ét komplekst domæne, der hænger sammen, men Lyndon LaRouche forudså hvad dette dramatiske brud betød, efter man opgav at fokusere på den virkelige økonomi, på fysiske økonomier underlagt de egentlige universelle principper i universet, og erstattede det med systemanalyse, kybernetik, hele informationsteorien, fordi han indså, hvad den grundlæggende fejl i Norbert Wiener's og John von Neumann's teorier var. Og der vil være mange eksperter, som vil tale om dette på lørdag.

Så jeg synes at I, vores seere, virkelig burde se det. For hvis I ønsker at forstå, hvorfor verdens økonomer har været ude af stand til at forudse krisen i 2008, hvorfor de er fuldstændig hjælpeløse, når det kommer til, at finde blot en analyse, for ikke at snakke om en løsning til den nuværende krise, så er denne begivenhed på lørdag et absolut "must see" for jer.

Dette vil være et jordskælv af en begivenhed, og det er ikke at love for meget.

SCHLANGER: (griner) Jo, altså titlen er "Så, er I endelig villige til at lære økonomi?" Og jeg tror, at det er vigtigt at nævne, at det er sponsoreret af LaRouche Legacy Foundation, som er i gang med at samle Lyndon LaRouches værker. Og når man begynder at kigge igennem disse titler, ser man hvor forbløffende hans livs arbejde virkelig var.

ZEPP-LAROUCHE: Ja, vi udgiver min afdøde mands samlede værker. Vi har allerede udgivet én enorm smuk udgave, det første bind. Det andet er på vej. Vi vil digitalisere hele værket, således

at det vil være tilgængeligt for alle dem, som ønsker at studere fysisk økonomi seriøst, men også de andre områder af min mands ufatteligt rige livsværk.

Så dette er en meget vigtig begivenhed af mange, mange grunde.

Senere...

SCHLANGER: Det bringer os tilbage til vigtigheden af lørdagens konference – denne kommende lørdag, den 14. august, klokken 15-20 dansk tid [– kan også ses senere].

Vi oplever i øjeblikket slutfasen af finanssystemet efter 1971, og dette er noget, som Lyn havde advaret om, og videre, ikke blot advaret om, men præsenteret alternativer. Hvordan ville du organisere folk til at se dette og at deltage, og bruge det som et springbræt, ikke blot til at lære økonomi, men at skabe en genoplivelse af den fysiske økonomis bedste tradition?

ZEPP-LAROUCHE: Spørgsmålet, som folk burde stille sig selv, er, hvorfor er verden i en så skrækkelig tilstand? Og jeg tror, at Lyndon LaRouches arbejde er den uundværlige nøgle, ikke blot for at forstå dette, men også for at overvinde det. Fordi, hvorfor var Lyndon LaRouche, som praktisk talt den eneste økonom på det tidspunkt, i stand til at identificere, hvad dette brud var, hvad vigtigheden af hvad Nixon gjorde var? Det var ikke blot en lille økonomisk forandring. Det var et skelsættende brud mellem noget, som var et ufuldkomment system – Bretton Woods-systemet – som aldrig var det som Franklin D. Roosevelt havde til hensigt, fordi Truman og Churchill udvandede det fuldstændigt, og betonedede aldrig nøglekomponenten, som var, at overvinde underudvikling i udviklingslandene; det var aldrig en del af det egentlige Bretton Woods-system. Men det stabiliserede dog, i omkring to årtier, økonomierne i USA og Europa, fordi det var opmærksom på nogle grundlæggende fysisk-økonomiske realiteter.

Og Nixon smed dette ud af vinduet ved, at introducere en ny

form for monetarisme, hvilket var idéen om, at fra nu af, ville man blot bruge algoritmer til at beskrive markederne. Lyn havde påpeget, hvad fejlen ved Norbert Wiener og John von Neumann var, nemlig den, at de havde anvendt et system, som intet havde med virkeligheden at gøre. Det er en model, og denne model bliver brugt i dag til omtrent alting: Det bruges til-hvis man betragter spekulation, i en tidsskala på nanosekunder, i tempoer af nanosekunder, billioner rejser rundt om planeten i form af spekulation. Disse er baseret på den samme algoritmiske metode i meget hurtige computere, som styrer denne form for spekulation, fuldstændig uafhængigt af fornuft, eller real-økonomiske kriterier.

Det samme er tilfældet for vejret: Det viser sig, at den første person, som udviklede en sådan idé om vejrmodeller, som kunne forudse, eller prognosticere, var Norbert Wiener, og også John von Neumann tror jeg. Så det er grunden til, at IPCC's model er værdiløs. Den har intet med de komplekse årsager for klimaet at gøre, og det er kun en model. Det var det samme møg, som Romklubben i 1972! Da de udgav bogen Grænser for Vækst var det den samme falske model, hvor de udelod det teknologiske fremskridts indflydelse på økonomiens produktivitet. Det var det, som LaRouche havde fastslået som værende nøglen: Menneskelig kreativitet, opfindelser, opdagelser af grundlæggende principper og måden hvorpå disse opdagelser, når de anvendes via teknologi i produktionsprocessen, hvordan de påvirker produktiviteten. Det er noget, som man ikke kan måle med disse modeller og det er grunden til at alt dette ikke fungerer.

Men man kan kigge på mange andre områder og man vil se at den samme idiotiske metode anvendes. For eksempel, i forudsigelsen af forbrydelser har de nu modeller, som forudser på hvilket gadehjørne, hvilken person vil begå et mord fem år ud i fremtiden, og derfor bliver man nødt til at bygge fængsler til, at kunne rumme dette – jeg overdriver en lille smule, men ikke særlig meget.

Jeg mener, det her er vanvittigt: Det har intet med virkeligheden at gøre, og jeg mener at det er en grundlæggende diskussion. Hvis ikke dette genovervejes, og rettes op på gennem videnskab, gennem opdagelser, gennem universelle fysiske principper, er der ingen løsning, fordi der er et helt etablissement, som følger dette, ligesom Rottefængerens fra Hameln, og det vil føre ud over en afgrund, og folk vil styrte ned i afgrunden i forfølgelsen efter en forkert idé.

Heldigvis er det ikke alle som gør dette: Rusland, for eksempel, gør ikke dette; Kina har ikke den samme vanvittige tilgang. Så, når folk taler om en konkurrence blandt systemer, er man nød til at betragte årsagen til at Vesten slår fejl indenfor så mange områder. Og det er det, som lørdagens diskussion handler om, men også en forhåbningsfuld idé, fordi Lyndon LaRouche har leveret løsninger, som verden har brug for i dag, mere end nogensinde før.

SCHLANGER: Jeg tror, at det er en perfekt måde, at afslutte på, for at sørge for, at folk stiller ind på lørdag, den 14. august, klokken 15. Som du siger, der er ingen tvivl om, at vi befinder os i et systemisk sammenbrud. Spørgsmålet er, om vi har modet til rent faktisk at lære økonomi og lære fra det største økonom i det sidste århundrede, Lyndon LaRouche.

Invitation:

Det er med glæde, at LaRouche Legacy Foundation inviterer dig til videokonference med førende internationale eksperter, for at undersøge de unikke bidrag af Lyndon LaRouche (1922–2019) til videnskaben om fysisk økonomi [at økonomi ikke er penge, men vores evne til at forbedre menneskehedens levevilkår].

Seminaret afholdes på 50-årsdagen for præsident Richard Nixons skæbnesvangre meddelelse om Bretton Woods-systemets afslutning, den 15. august 1971.

Det er også en påtrængt opfordring til at reflektere over, hvad der gik galt med den økonomiske politik i den

transatlantiske sektor i løbet af de sidste fem årtier, for at rette op på de vedvarende politiske fejltagelser og ændre kurs, før vi hævner i en sammenbrudskrise, der kun kan sammenlignes med det 14. århundredes mørke tidsalder.

Se intro videoen til konferencen her

Baggrund:

Den 15. august, 1971 gav Nixon en dramatisk 18-minutters national tv-tale, hvor han meddelte:

1. Dollaren blev taget af guldstandard: dollaren ville ikke længere kunne indløses i guld;
2. Et flydende valutakurssystem ville erstatte det eksisterende internationale valutariske fastkurssystem;
3. Der ville blive indført en midlertidig løn- og pridfrysning i USA, som hurtigt blev til fase I, II og III med drastiske stramninger

Selvom Nixon angiveligt bekendtgjorde disse foranstaltninger for at tøjle finansielle spekulationer mod dollaren, åbnede de i virkeligheden sluserne for den mest massive, langvarige spekulation i menneskehedens historie, kombineret med et fysisk økonomisk kollaps – som fortsætter den dag i dag.

Meddelelsen fra 15. august 1971 var den mest vidtrækkende og katastrofale beslutning i den økonomiske politik i det 20. århundrede med hensyn til dens konsekvenser frem til i dag. En økonom, og én økonom alene, forudså konsekvenserne. Inden for få timer efter denne meddelelse advarede han om hvad der ville komme, og forklarede, hvad meddelelsen betød.

Denne mand var Lyndon LaRouche.

LaRouche brugte de næste fem årtier på at advare om, at hvis denne politik blev videreført, ville verden gå ind i en systemisk sammenbrudskrise med sandsynligheden for fascistisk økonomisk politik. Alt imens præsenterede han detaljerede programmer til at vende krisen, baseret på ideen om fred gennem udvikling og på at fremme ethvert menneskes produktive arbejdskraft på jorden.

For dette blev LaRouche udkældt og uretmæssigt fængslet i fem år. Hans politik blev ikke gennemført i den transatlantiske sektor, og planeten betaler i dag prisen for den tåbelighed i form af en hyperinflation, en ukontrolleret og dødelig pandemi og faren for termonuklear krig. Som et resultat af kampagnen for at bagvaske LaRouche og tie hans ideer ihjel, har de fleste mennesker i USA og andre steder aldrig studeret hans skrifter.

Men visse mennesker, førende videnskabsmænd og politiske ledere i forskellige dele af verden, lyttede til LaRouche og studerede hans værker – såsom den russiske videnskabelige kæmpe Pobisk Kuznetsov og den tidligere mexicanske præsident José López Portillo.

Andre specialister og folk, der har studeret LaRouches værker, vil deltage i seminaret den 14. august, og man vil direkte fra dem kunne høre om LaRouches økonomiske gennembrud, om hans uforlignelige historik af prognoser samt om hans programmatiske forslag til at udvikle hvert hjørne af planeten – og solsystemet. Seminaret vil hjælpe til at forstå, hvorfor tiden er inde til at give LaRouches ideer oprejsning, både af hensyn til simpel retfærdighed og for endelig at få gennemført hans politik.

Som José López Portillo, den tidligere mexicanske præsident, udtalte i 1998 på et fælles seminar med Helga Zepp-LaRouche: "Det er nødvendigt, at verden nu lytter til Lyndon LaRouches kloge ord".

Tilmelding for at modtage et direkte link, talerlisten og opdateringer: So, Are You Finally Willing to Learn Economics?
– LaRouche Legacy Foundation

Ellers kan du se den på forsiden af vores danske hjemmeside.